

Сабира Сталберг

Филип в гората

Lecti

book studio

Глава 5

Варели! Филип се взира в тях
и не вярва на очите си.
Защо има варели наскрел гората?
Никогa не е виждал подобно нещо.
Чуди се какво ли би казал дядо.
Преброява ги.
Пет. Изглеждат ръждясали.

Филип иска да ги разгледа по-отблизо.
Любопитен е и прави крачка напред,
но веднага спира.
Върху варелите има знаци с черепи.
Варелите са опасни.
Трябва да са опасни, ако има черепи на тях.
Могат ли да избухнат?
Ами ако съдържат отрова?
Най-добре да не ги наближава.

Филип пристъпва назад към гората.
Внимава и се оглежда наоколо.
Все още вижда варелите,
но се чувства в безопасност
заради разстоянието.
Варелите сигурно са незаконни,
размишлява Филип.
Никой не оставя варели в гората.
Забранено е да се замърсява природата.

Филип усеща, че замръзва.
Краката му са студени.
Поглежда обувките си.
Днес носи най-хубавите си маратонки.
Филип ги харесва най-много от всички
обувки и никога не обува друго.
Маратонките са страхотни, на сини райета.

Вчера мама каза,
че трябва да ходи с ботуши в гората.
Но Филип каза не.
— Винаги е мокро в гората —
опита да обясни мама.
— И какво от това? Маратонките ми не
пропускат вода — отвърна Филип.
Тази сутрин навън беше сухо.
Филип реши, че е най-добре
да си обуе маратонките.
Сега обаче са мокри. Прогизнали.
Филип усеща, че и чорапите са мокри.
Олеле! Какво е това?

И двете маратонки са мръсни,
но на дясната има голямо, черно петно.
Филип се навежда да види петното.
Пфу! Това е пиявица.
Филип е виждал пиявици по телевизията.
Те смучат кръв от хората
и стават гигантски и ужасни.
Дядо би казал,
че Филип не бива да изпада в паника.
Но какво да прави?

— Успокой се — казва си Филип на глас.
Изобщо не се чувства спокоен.
Напротив. Мъчи се да разтръска крак,
но пиявицата не пада.
Филип стърже с другата обувка.
Пиявицата си стои.

Клон, мисли си Филип.
Имам нужда от пръчка.
Оглежда се и намира една пръчка наблизо.
Мъчи се да вдигне пиявицата,
но тя си стои упорито.
Филип трябва да я вземе с ръка.
Още нещо е забравил! Ръкавици.

Пръстите му са червени и студени като лед.
Почти нищо не усеща с ръце.
— Смелост — казва на себе си.
— Сега трябва да бъдеш смел.
Филип вдига пиявицата с два пръста
и я хвърля надалеч в блатото.
Пиявицата е хлъзгава.
Оставила е слуз по обувката.
Сигурно е смукала кръв и от Филип.
Не, не бива да мисли за това.
Избърсва ръка в панталона си.

После търси листа, за да избърше обувката.
Стой!
— Опасно е да стоиш близо до отровни
варели — казва той на глас.
— Не е толкова важно,

че имаш слуг по обувката.
Една пиявица не е нищо в сравнение с
отровните варели.

Дядо би казал,
че трябва да се обади в полицията.
Филип трябва да го направи,
но телефонът не работи.
И кой би му повярвал?
Нима съучениците и учителите
на Филип му имат доверие? Ами Георг?

Филип навлиза в гората
и застава под един смърч.
Размишлява дълго.
Той има навика да разказва
истории на съучениците си.
Има навика и да лъже,
за да станат историите по-добри.
Мама и татко невинаги вярват на Филип,
нито пък съучениците му.

Само Георг му вярва.
Той не вярва на всичко,
защото знае кога Филип си измисля.
Когато Филип казва истината,
Георг му вярва,
защото Георг винаги знае
дали Филип лъже.

Георг е добър.
Той сгреши, но какво от това?

Георг е най-добрият приятел на Филип.
На Филип му липсва приятелят.
Онази книга не е толкова важна.
Може да си я получи по-късно.

Георг е добър по химия и биология.
Сигурно приятелят му знае всичко
и за пиявиците.
Той може да каже какви са тези варели.

— Аз съм несправедлив и лош с Георг —
казва Филип на глас.
— Трябва да го помоля за извинение.
Но първо трябва да го намеря.

Филип се обръща, за да върви.
Накъде да тръгне?
И как ще намери пътя
обратно до варелите
заедно с Георг?

**Филип е на
разходка в гората с
класа си.
Ядосан е на
най-добрия си
приятел и тръгва
сам по пътеката.**

**Скоро се изгубва и се оказва
пред блато.**

**Ще успее ли Филип
да намери пътя през гората?**

ISBN 978-619-192-115-7 (Хартиен носител)
ISBN 978-619-192-116-4 (PDF)
ISBN 978-619-192-163-8 (EPUB)